

Verejtékem az óra
Mutatóján pereg végig
A lázas éjjelen, és az
Idő, mint penge
Hasítja szét épen maradt
Gondolataimat
Álmomban déli
Bábokat kergetek, pedig
Csak játszanak velem
Mint láthatatlan
Képzélet, melynek útja
Csábít és vakon megvezet

Reggel, amikor felkelek
Észreveszem tükörképem
A déli bábokkal együtt
Elveszett
Szilánkokban keresem
Mi maradhatott magamból
Magamnak, és mi voltam
Éjjel a tükörben, de csak
Tapogatózom, mint világtalan
A világban, mire észreveszem
Egy törött szilánk apró darabjában
Önmagam többé már nem lehetek